

at vi gaar til Valg og lader de nye Vælgere afgøre, hvorledes dette store vigtige Spørgsmaal skal afgøres, i det Haab, at der ikke sker nogen Skade ved Udsættelsen. Jeg ved det ikke, og ingen kan vide det. Jeg vil ikke tage noget særligt Ansvar derfor. Ansvarret tager ikke mindst det ærede Medlem fra Ringkøbing, som paa een Gang er Ven af Afstaaelsen og samtidig af politiske Grunde ikke nu vil stemme for den, men ganske roligt udskyder den. Der ligger efter min Mening Hovedansvarret for, hvad der nu sker, men det Ansvar antager jeg ogsaa, at det ærede Medlem vil og kan bære. Regeringen vil ikke tage noget Ansvar, og Udenrigsministeren ganske sikkert heller ikke, for denne Udskydelse; jeg vil kun sige, at hvis der finder en saadan Afstemning Sted i Landstinget, at dette Forslag ikke kan gennemføres — jeg vil se det, før jeg tror det —, saa vil der fra Regeringens Side intet være til Hinder for at fremsætte Forslag til Lov om Grundlovens Ikrafttræden paa et saadant Tidspunkt, at vi saa snart som muligt kan faa Valg.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Den højtærede Udenrigsminister fremhævede i sin korte Indledningstale ret stærkt den internationale Risiko, som for os var forbundet med at beholde de vestindiske Øer. Denne Risiko blev endnu stærkere fremhævet af den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister gik endogsaa saa vidt, at han udtalte, at Regeringen var gaaet med til at aabne Forhandlingerne under venskabeligt Tryk fra en venligsindet Stormagts Side. Jeg tror, at vi er adskillige her i dette Ting, der er noget forbavset over, at de to Ministre under denne Forhandling saa stærkt har betonet den internationale Risiko, som skal være forbundet med at beholde Øerne. Hvem der var til Stede ved det fortrolige Møde her i Rigsdagen forleden, ved jo, at Udenrigsministeren bl. a. fremhævede den internationale Risiko, men de ved tillige, at den højtærede Minister overfor os betonede, at det var en Sag, som der nødvendig maatte tales om overfor Offentligheden. Saaledes forstod jeg ham, og saaledes forstod i hvert Fald mange af mit Parti ham. Derfor har jeg for mit Vedkommende været meget forbavset over at høre, at Ministrene i Dag netop synes at lægge et særlig stærkt Tryk

paa den Risiko, som for os af internationale Hensyn er forbundet med at beholde Øerne.

Jeg spørger den højtærede Udenrigsminister: Hvad er Aarsagen til, at Ministeriet her har ændret Standpunkt? Jeg spørger: Er det nu nødvendigt eller ønskeligt for Ministeriet at hidføre en Tvangssituation med Hensyn til Salget? Det Indtryk maa man faa, naar man har hørt de to Ministre i Dag, og naar man tillige har hørt dem ved det lukkede Møde forleden.

Udenrigsministeren (Scavenius): Jeg kan ganske henholde mig til, hvad jeg sagde i det lukkede Møde. Der gav jeg en Fremstilling af Situationen, og den staar jeg fremdeles ved. Naar jeg i Dag har henpeget paa de internationale Forhold, der knytter sig til denne Sag, er det ikke for at antyde noget Tryk eller nogen Tvang, men det er udelukkende for at gøre klart, hvorledes Situationen ligger paa et Tidspunkt, hvor man søger ganske at se bort fra disse Forhold. Det vilde ikke være rigtigt, men uforvarlig af os at se fuldstændig bort fra og skyde til Side det internationale Hensyn. Men dette internationale Hensyn ligger i vor egen Bedømmelse af Situationen, og derfor tager Rigsdagen nu sin Beslutning i fuld Frihed under sit eget Ansvar, men den skal være opmærksom paa og bekendt med, hvorledes den ansvarlige Regering ser paa dette Forhold, og hvorledes den omfatter sit Ansvar i denne Sag. Derfor kan jeg ogsaa kun sige, at jeg er noget betænkelig, naar det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som det er sket, helt skubber denne Side af Sagen til Side og taler om, at dette Spørgsmaal nu kan behandles, som om der slet ikke var noget ejendommeligt derved, med andre Ord, som om Spørgsmaalet overhovedet ikke havde forandret Karakter. Ingen bør være blind for, at det har forandret Karakter, og dette er sket paa Grund af hele den internationale Udvikling. Af denne Grund er jeg, ja, jeg kunde sige hele Regeringen, betænkelig ved den Holdning, der nu antydes. Paa den ene Side maa jeg være taknemmelig for den klare Maade, hvorpaa man udtaler sig, naar man siger, at denne Sag skal udelukkende behandles under Hensyn til den indrepolitiske Situation, men jeg maa paa den anden Side have Lov til at sige, at jeg kan kun være betænkelig ved en Udsættelse af Sagen.

Mange Forhold gør en Udsættelse betænkelig. Naar Regeringen nu har afsluttet